

GYULAFEHÉRVÁRI HIRLAP

Előfizetési árak:

Egész évre 4 frt, félévre 2 frt, negyedévre 1 frt. Egyes szám ára 8 kr.

Megjelenik minden héten egyszer: Csütörtökön.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos:

ISSEKUTZ JÁNOS.

Kiadó: Papp György, Gyulafehérvárt.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Püsp. Lyc. nyomda
Gyulafehérvárt.

Hirdetések díjszabály szerint.

Gyulafehérvárt, 1895. október 10-én.

Az új törvények, melyek az állami anyakönyvvezetéssel október 1-én léptek életbe, a közigazgatási hatóságok kebeléből kinevezett községi tisztviselőknek ugyyszólva egész hivatalos idejüket igénybe veszik.

Ez ideig is tapasztaltuk azt, hogy a közigazgatási hatóságok az állam által teljesítendő functiók legnagyobb részével vannak elfoglalva, úgy annyira, hogy a tulajdonképeni közigazgatási teendőkre nagyon kevés időt szentelhetek.

A katonai ügyek, az adók kezelése és behajtása körüli eljárás mind olyanok, melyek terhes vitele mellett a városi adóhivatalok a városi vagyon kezelésében lettek akadályozva, a mennyiben pedig ezen ügyeket is elintézni kívánták, arra a hivatalos órákon kívül kellett időt szenteljenek.

Ma már nemesak a segéd és kezelő személyzetek, hanem maguk a város polgármesterei is az állami anyakönyvek vezetésével el vannak vonva azon teendők vitelétől, melyet a város közönsége rájuk bízott és melynek viteléért ők megváltva lettek.

Az anyakönyvek vezetése a mellett, hogy nagy felelősséggel jár, terhesen nehezedik a községekre, s így nem csudálkozhatni azon, ha egy és más hivatalnok, megunva a folytonos zaklatott helyzetét, hivatalát is képes odahagyni.

A törvény meghozatala alkalmával a törvényhozás nem gondoskodott annak végrehajtásáról, nem vette fontolóra azt, miszerint annak keresztül vitele újabb hivatalnokok kinevezését és fizetésseli ellátását teszi szükségessé, tekinteten

kivül hagyta, miként az anyakönyvvezetők minden más egyéb állástól függetlenek kell hogy legyenek, csak ez esetben vonhatók felelősségre, nem pedig akkor is, a midőn tulszaporodott munkájukban sem díjazást, sem kellő segítséget nem nyernek

De az anyakönyvi kerületek beosztása is oly téves, hogy valóban elmondhatjuk azt, miként a községek távolsága, az idők viszontagsága, szóval semmi sem vétetett tekintetbe.

Igy például megyénkben, hogy csak egy példával éljek, Mogos és Remete községek anyakönyvvezetője Mogoson lakik.

Tudva van az, hogy a két község egymástól távolsága nyáron 6 órai utat vesz igénybe, míg télen igen gyakran előfordul az az eset, hogy megközelíthetlen, — vagy legkevesebb három napi idő kell arra, hogy remetei lakos a mogosi anyakönyvvezetőtől a törvény kívánta bizonyítványt megnyerhesse. —

Ha már most minden halálozás a törvényes formák megtartásáért azonnal, a születés pedig legkésőbb 8 nap alatt bejelentendő, azon kérdés merül fel, hogy addig is, míg az idő viszonyai által gátolt közlekedés engedni fogja, mi történjék a halottal, vagy születendővel, — mert erről nagyon természetesnek találom a törvény nem intézkedik — tekintve azt, hogy a halottat mind addig míg az anyakönyvbe be nem vezetetik, és az anyakönyvvezető erről bizonyítványt nem állít, eltemetni nem lehet, vagy ha 8 napon túl tart ezen közlekedési akadály, az esetre az újonnan született gyermeket mindaddig míg az anyakönyvbe bevezetve nincs ember számba számítani nem lehet. —

Nem is szölok a házasságokról. —

Én azt hiszem, hogy az állami anyakönyvvezető helyzetén, a népnek ezen nyomorán segítve lett volna akkor, ha minden egyes községbe anyakönyvvezetői helyettesek lettek volna kinevezve, mert ez esetben e bajon könnyebben lehetett volna segíteni.

Számításba kell venni azt, hogy Erdély havas vidékein még ma is járatlanok az utak, a nép alig közlekedhetik, továbbá, hogy a körjegyzők, kik az anyakönyvek vezetésével vannak megbízva, a már rájuk rótt terheket is alig képesek teljesíteni, — sőt elmondhatjuk, hogy azért, mert kevés időt fordíthatnak az egyes teendőkre, ezeknek némelyikét hiányosan teljesíthetik. —

A törvény szerint mindenütt a hivatalnok személyesen kell eljárjon s így alig hisszük azt, miként minden egyes esetben ezt megtehesse.

Közgyűlés.

Az évi rendes közgyűlés elé, mely ha nem is volt látogatott, de a tárgysorozat szerint nagyon érdekes ügyek kerültek.

Első sorban a városi költségvetés, mely úgy általánosságban mint részleteiben elfogadva lett, — tekintettel arra, hogy a múlt évi költségvetésnél tovább nem terjed.

Érdekes képét nyújtja ezen költségvetés a város viszonyainak, tekintve az ez előttiéket.

A múlt nem mutat fel alapokat; 15 alapot kezel olyat, mely nagyrészből a városi közgyűlés által megszavazott, a tanács által megtakarított összegekből alapított.

TÁRCZA.

Az én báróságom.

Hála Istennek, jogász éveimen is már tullestem.

De mit hálálkodom azon, hogy vége van. Hisz annál boldogabb élet nem igen van. Csak most látom be, mikor már késő, hogy annál gyönyörűsebb élet nem volt soha.

Mint a negyed évet végzett jogi tudományok leendő doktora, azt a fél évet, mint potyavakációt nagyszerűen akartam eltölteni.

De miként? .. Kezdtém azon törni a fejem.

S egyik kebelbarátom, mintha eltalálta volna gon dolatomat, meghív hozzuk vakációzni. S ezt persze örömmel ragadtam meg, s bohém barátom össze vissza ölelgettem ezért a nagy jószágáért.

S már másnap a délutáni vonattal elindultunk N... városba, (azért nem merem a város nevét kiírni, mert még utána járnának a dolognak.)

A kis, élénk mezőváros nevezetességeit (az öt kuglijával egyetemben) már az első napokban megismertem kedves barátom procicersége mellett, s még néhány napot szándékoztam a különben nagyon barátságos, pátriarchalis kis városban tölteni, mely időtartam alatt kezdődött, s csakhamar végződött is az én báróságom.

Régi tehetséges nemes családból származott az én jelenlegi házigazda barátom, de mégis mindennek, s minden bohémisége dacára kezdte restelni a dolgot, hogy netalán unatkoznám.

S ekkor barátomnak egy mentő gondolata jött, melylyel kigázolhatni remélt a binárból, midőn észébe

jutott, hogy városunkban van egy báró család, s mi több: annak éke, virága, a gyönyörű bárónesz ritkítja párját.

Azonban a nagyonis aristokratikus báró-család előttünk bevehetetlen várként állott, ámbár főképp engem tán még a „frász“ is kezdett gyötörni, ha netalán a szép báróneszszel meg nem ismerkedhetem.

S megvallom, hogy kezdtem rosszul érezni magam, mert még nem volt semmi lehetőségem a megismerkedésre. Nagy szégyennek találtam máris ezt, s gondoltam „fucses“ az összes jogonezságom! Még ha valami gyenge kötésű legénynek ismertem volna magamat, de büszkén vallhatom be, hogy kolozsvári hódításaimra, s tán bódításaimra is büszke lehetek.

Hány bevehetetlennek hírt várat vettem én már be, mert én tapasztalásból tudom, s már tudtam első éves koromban, hogy nincs könnyebb, mint a női szívet ostromolni és — bevenni. S mindazt, mit ott oly sok idő alatt elértem, már-már megismisültni éreztem, — s hiába tépelődtem azon barátommal, hogy nincs e még hátra valami tánczvizgalom, habár a tűzoltóké is, s akkor halom töle, hogy ez volt az utolsó s tán meg is bukott.

És mintha az én félkészségbeesésemmel bohém barátom folytonos, kiolthatatlan humora is kialudt volna, már-már majdnem megadta magát, s úgy kezdtük érezni magunkat, mint: a „reesinyédi kutya a buglya tetején“, — midőn utoljára is házigazda barátomnak mentő gondolata jött, tudniillik: épen osztálytársunk volt a kis bárónesz kedves cousinja. S ezután láncszemenként jöttek a mentő gondolatok: hisz a kis báró barátunk a születő nagyobb részét bájos unoka huga oldalánál szokta eltölteni.

Most azon kezdtük törni a fejünket, hol időzhet a kis kópé, midőn eszünkbe jut, hogy a kis szöszke kóristanót kerülgeti.

Egész féléve feni a fogát rá a kis báró, s felfogadta, addig nem jön haza, míg nem sikerül. (Ha megtudta volna ezt a bájos bárónesz!!!)

S mi, főképen én, hogy jogász becsületem való hogy csorbát ne szenvedjen, a végletekig mentem barátommal együtt, mert aznap, hogy kisütöttük báró barátunk kolozsvári tartózkodási helyét, tüstént sürgönyöztünk egyet jót lódtva neki: hogy nagy baj van, azonnal jöjjön. Szegény báró barátunk, már másnap teljesen kikelve képéből, szemei zöldeket — pirosakat látva a sok álmatlanságtól, azonnal hozzánk fut a peronon.

Mi kerülő úton, mintha valami főbejáró ügyet akarnánk vele tudatni, egyszerre mindketten nem állhatva tovább, hatalmas kacajban törtünk ki, s mi biz, kerekken kimondjuk, hogy miért hivattuk haza — emlitenem sem kellene itt: hogy én a szép báróneszszel megismerkedjem.

Igaz báró-barátunk ezen a becsapáson eleinte bosszankodott, de végre ő is velünk kaczagott e jól sikerült csinyen. Sőt egészen nyíltan tudatta velünk, hogy biz ő épen akkor tartá, vagy jobban mondva: akará fogva tartani karmai közt a szép himes pillangót, midőn sürgős táviratunkat kézbe vette, s ezzel a szép lepke is elröpült. De azért a kis bárónk boszut állott rajtunk anynyiban, hogy aznap nem mutatott be rokónak. S tán épen így volt rám nézve a legjobb, mert megvallom, hogy egy kis lámpaláz féle valami izgatottság vett rajtam erőt. (Már pedig legnagyobb szégyennek tartottam volna én a bárónesz előtt a kezdő dandit adni, vagy valami ügyetlenséget elkövetni.)

Másnap reggel, fél álmatlan éj után a nagy fali tükröbe pillanték, ijedve kiáltám el magam, valami sápadt alakot látva magammal szemben (oh, hogy szerettem volna fölpoztolni!)

Ezek között nevezetesen és tekintélyes összeggel bíró alapok fordulnak elő, így például a tiszti nyugdíj alap 20000 frttal, a monografia alap a már tett kiadásokon kívül 5993 frttal, az árvaházalap 10596 frt 86 krral.

Közel tehát 40000 frt az az összeg, melyet a város apránként megtakarított és mely ma jelenleg a fenn említett egyes célok fedezetéül szolgál.

Örömmel is vehette tudomásul a képviselő testület a költségvetés minden egyes tételét, mert azok mindenikéből kitűnik az, miként a csekélyke aloldiális és más egyéb jövedelmek mellett a város vagyona növekvőben van, és mint ilyen nem kallódik el.

Az árvaház létesítése ma csak napok kérdése, sőt azt hisszük ez oly szükséglet, melyre a város vagyonosabb polgárainak tekintettel kellene lenniük, — figyelmet kellene fordítaniok azért is, hogy csekély adományukkal a tőke gyarapításához hozzá járuljanak — Egy idegen alapított tekintélyes összeget, csekély adományukkal gyarapítsanak.

Mentől inkább törekedünk arra, hogy egy bizonyos cél rövid idő alatt eléressék, annál jobban segítjük elő városunk közérdekeit.

Az árvaház intézménye, tekintve, hogy jelenben a gyermek-kert felállítva lett, csak üdvös lehet, úgy — de a tőke még erre nem elég — azt gyarapítani szükséges, s ha mi csak azt várjuk, hogy a kamatok hozzá számításával növekedjék, vajmi későre lehet az árvaházat felépíteni.

Az árvák ingyenes eltartására, ruházására tetemes tőke szükséges, és így okvetlen oda kell törekednünk, miszerint részben multságok rendezése által is e cél elérése, az árvaház felállítása lehetségessé tétessék.

Az összetett fillér tetemes összegre nőheti ki magát.

Minden esetre jólesett hallanunk a polgármestertől azt, hogy az árvaház felállítása, be rendezése a legközelebbi jövőben várható.

A monographia-bizottsághoz lenne egy pár szavunk.

A mint tudva van, a város monographiájának megiratása alkalmával elhatározva lett egyúttal az is, miszerint ezen monographia a milleniumra lesz kinyomtatva, — a milleniummi ünnepély már a jövő évben meglesz, azonban arról, hogy

a megjelent egy köteten kívül a többiek mikor lesznek meg, mit sem tudunk.

Kérdjük tehát azt, ha valjon a városon vagy a szerzőn mulik a késedelmezés oka — s ha a szerző oka ennek, nem lehetne őt arra kényszeríteni, hogy elvállalt kötelezettségeinek eleget tegyen?

Mert valóban helytelen lenne az, ha a város ezen tett ígéretét a milleniumra be nem váltaná.

Október 6.

Évenként ujjul meg az aradi vértanúk emléke.

Feledni ezegy nemzet nem tudja és nem is teheti.

Nagyjai, a szabadságharcz hősei emlékét megünnepelni, megemlékezni azokról, kik a jogért, szabadságért vesztették életüket, elfeledhetetlen kötelesség.

De a magyar nemzetet e nap emlékének megünnepelésére nem a kötelesség vezeti — ennél több, a szent meggyőződés, a hazaszeretet, mely össze van forrva e nap emlékével.

Es ennek így kell lenni örökön, míg magyar él, mert Arad Golgothája mint nemzeti Geniusz fog folyton ügyni arra, hogy a nemzet szabadsága — az egyenlőség, testvériség fenn maradjon.

Az aradi vértanúk nagyok voltak életükben és nagyok halálukban is. —

Haláluk által pecsételték meg az eszmének igazságát, melynek védelmére felléptek.

Haláluk adta meg a nemzet nagyjainak lüktető erejét arra, hogy példájukat követve, azon eszméért, melyért amazok életüket vesztették, kitartóan küzdjenek mindaddig, míg az léteülni fog. —

Es küzdelmüket siker koronázta, mennyiben az ország polgárai szabadság, egyenlőség és testvériség zászlója alá tömörülve, a haza iránti kötelességek teljesítésében együttesen járnak el.

Nem egy elsatnyult, hanem a szabadság tüzetől hevített nemzet az, mely ma a 48-iki események lezajlása után új életre ébredett.

Nem egy tevékenységéből kivetkőztetett, hanem Európa népei előtt is elismert nemzet az ma, melynek szomorú napjait az aradi vértanúk halála dísző napokká emelte, mert ez alkalommal tanulta meg Europa megismerni a magyart mint szabadság szerető, szabadságra törekvő nemzetet.

E nemzet szabadnak született, rabigát nem tűrt, lánczeit mindannyiszor lerázta magáról.

Mely nemzet nagyjai járnak jó példával előre, ott a kicsinyek sem törpülnek el. —

Mindenki teljesíti azt, mit a haza iránti szeretet parancsol.

Es azért is emeltünk emléket nekik, hogy hirdessék a késő utókornak is tetteiket, hadd tanulja ez is azokat, mert e vértanúk tetteinek feledékenységre menni nem szabad.

tésbe, mely az utczai nép meglehetősen bémész pillantásaival volt vegyítve, s rögtön parancsot ad a kocsisnak, hogy térjen át a mezei utra és egy-két perecz alatt intésére ott termett gyönyörű 4 ébenfekete szőrű paripa az elegáns batárral, megáll, s mi nyájas indítványára gyalog folytatjuk a sétát. (S örömem és boldogságom mind növekedett, midőn a gyaloglás alkalmával is folyton én voltam oldalánál.)

Említenem sem kell, hogy a sétatöcsizásnál kezdődött az én báróságom.

Büszkén vallhatom be: egy pereczig sem unatkozott a szép bárónesz, hanem egyszer-egyszer olyan zengzetes nevetésbe tört ki, hogy ennél különbnek még a szeráfok mennyei örömjongását sem képzelhetem.

S most egyúttal megemlítem báróságom folytatását is (fölsőleges is tán azt külön megemlítenem, hogy a városban mindenki bációnak tartott, sőt másnap sok a bárónesz jegyesének is emlegetett.)

Tudniillik a következő nap elmegyek a fodrászüzletbe s ott kit találok? A ki még a tegnap feltűnt előttem roppant alázatos köszönésével. S az nem volt más, mint Thalia papjaiuk érdemes igazgatója.

Sámbár midőn beléptem az üzletbe, a direktor úr már kész volt, mégis mig én teljesen kész nem voltam, meg sem mochezant. Hetykén vetem a kis márványasztalra a fényes koronát, s ekkor az igazgató már idejének tartja a megszólítást:

— Méltóságos báró úr! remélem szerény társulatomat becses megjelenésével megtiszteli! . . .

En csak félévállról vetem oda:

— Egy támlásszéket tartson csak számomra készen . . .

De már másnap siettem tovább állani, mert már a támlásszékre sem igen felt a méltóságos báró urnak!

Marinó.

I R O D A L O M.

* **A Szalay-Baróti** nagy munkája „A Magyar Nemzet Története” gyorsan halad előre. Immár a 24. füzet jelent meg belőle, a melyben Szalay József II. Zsigmond koráról szól a világos szép előadással s azzal a mintaszerű alapossgal, mely a korán elhunyt történetíró minden munkáját jelképezte. Különösen kiemeljük a Velence és Magyarország közt folyt háború elbeszélését, mely valóban példaképe a jó történeti stílusnak. Ugyan így értékes részlete a füzetnek az a néhány oldal, melyeken a szerző Husz János föllépését és máglya halálát említi, s a melyeket egyszerű föltérő érdekes rajz illusztrál. Husz máglyára huzogatása egy a prágai könyvtárban őrzött egykorú rajz reprodukciója. Nagyon szép Zsigmond király arcképe is, mely Dürer Albert a nürnbergi város házában őrzött festményét reprodukálja, ugyanaz Zsigmond császárt mutatja be a sienai székesegyház mozaik képének bő másolata, mely magyar történeti munkában most jelent meg először. Zsigmond király pénzének, aláírásának, pecsétjének másolatai is emelik a füzet értékét. A kiadó czég mint eddig minden füzethez, ehhez is csatolt külön műmellékletet Piloty Károly híres képét, a szent korona elrablását reprodukálva. Így a Szalay — Baróti féle munka valóban méltó lesz arra, hogy minden magyar család könyvtárában helyet foglaljon, csak négy kötetre terjedvén, a kevésbbé tehetősek is könnyen meg fogják szerzhetni a millenium az emlékművét. Egy füzet ára 30 kr, és megrendelhető a kiadónál Lampel R. Wodianer F. és fia könyvkereskedésben B.pest András u. 21.

Ujdonságok.

Gyulafehérvár október 10.

— **Október hatodika** városunkban a kegyetesebb megemlékezésnek legesekélyebb jele nélkül mult el. Nem gondolt rá senki, nem foglalkozott vele se kaszinó, se ifjuság, se más testület. A magyar szabadság bajvívásában bitófára huzzott tizenhárom hős emléke, úgy látszik, nem bír nálunk már semmi értékkel. Az ő harcuk többé nem a mi békénket, az ő bátorságuk nem a magyar dicsőséget jelenti. Nem állítjuk őket s tetteiket példányképpül gyermekeink elé s nevük említése nem rázza meg kebleinket. Ugy tekintjük őket, mint egyszerű katonákat, kiknek közös sorsuk volt elesni a harc mezején. S valjon jól van ez így? Feleljenek rá azok, kik a vérrel szerzett szabadság áldását oly gondtalanul élvezik.

— **Az Emke Dalegylet**, mely városunkban oly szép reményekkel lépett föl, nagyon csendes életmódot folytat. Szinte azt kell gondolnunk fölöle, hogy már fel is bagyott azzal a szándékkal, hogy tovább folytassa sok elismerés között megkezdett működését. Pedig kár; kár annál is inkább, mert még nem volt városunknak egy oly egyesülete, mely iránt a közönség oly élénk rokonszenvet és áldozatot is tanusított volna, mint a daloskör. Az alapító, pártoló és működő tagok száma együttvéve az egylet megalakulásakor 100-an felül volt. Ezt a pártatlan érdeklődést meg kellett volna becsülni, és pedig első sorban a kör elnökségének, mely leginkább felelős az egylet lanyha működésért.

— **A népfelkelők figyelmébe!** A honvédelmi m. kir. minster úrnak f. évi szeptember hó 22-én 43,381/895. IV sz. magas rendletében arról értesít, hogy a m. kir. kereskedelem ügyi minster úr az önállóan kezelt valamennyi vasút igazgatóságát f. évi április 2-án 22,787 IV sz. leiratával utasította, mikép a meghatározott népfelkelési jelentkező állomásokon minden év október havában jelentkező népfelkelők, az ezen célból történő utazás alkalmával — ha magukat a kezeiknél lévő népfelkelő igazolványi könyvvel az állomás pénztárnál igazolják — a katonai díjszabásnak megfelelően mentesüljenek a díjszabásnak.

— **Ha születünk meg is kell halnunk!** Szomorú az embernevezet fogalmától elváhatlan igazság ez. Lapunk előző számában örömmel jelezük az első polgárt, ki a polgári anyakönyvvezetés szabályai alatt lett beiktatva az anyakönyvbe; most már aztán temettünk is: egy születés s egy halálozás. Ha ez elkerülhetlen természetes következménye a születésnek emezzel ily arányban tart lépést, 21 év múlva nem sok katonát adunk a hazának. A házasságok körül még semmi mozdulat. Látszik, hogy ősz van s a nap megfogyott hőngara nem igen hozzá pezsgésbe a szivkamarák sokszor — talán egy kis merészséggel mondhatjuk — igen pezsgő champagnerét. Igyekezünk fiatalok, hogy a bússzinezett ősz párosán vezessen a sikamlós félbe s párosan örvendhesünk a szép kikeletnek!

— **Felhívás pályázatra.** Gyertyánffy István, a m. kir. áll. Pädagogium igazgatója s az orsz. tanszer-muzeum főfelügyelője, az E. M. K. E. birtokában levő 1423-1887 sz. alapító levél szerint 1000 frtot helyezt el a „Magyarországi tanítók Eötvös alapja”-nál, oly föltétellel, hogy ez alapítvány évi 50 frt. kamatja oly tanítók és tanítónők segélyezésére fordíttassék, kiket az E. M. K. E. igazgató választmánya saját czéljai szempontjából is arra kiválóan érdemesnek talál. Az alapító levél értelmében ezennel fölszólítjuk az erdélyrészi 17 megye (Arad és Szilágy megyének is) tanítóit és tanítónőit, hogy kellően tetszerelt folyamodványaikat elbírálás illetőleg ajánlás végett az E. M. K. E.-hez Kolozsvár f. év október hó 10 nyújták be. — Megkivánjuk jegyezni, hogy csak azok a tanítók és tanítónők pályázhatnak, kik az Eötvös alapnak legalább 5 évig tagjai voltak és tagsági díjaikat pontosan befizették, vagy kik ez alapnak örökös tagjai. Kolozsvárt, szeptember 12-én Gróf Bethlen Gábor elnök. Sándor József t. alelnök-főtákar.

Szerencsére szégyenemben elpirultam, s kezdtem minél tovább in praxi kimutatni, hogy azért sem mutatok semmi félénkséget.

S hogy a bemutatás alkalmával minden a legnagyobb szerűen, tán reményen felül is sikerült, arról bizonyosságot tehetnek ott jelen lévő barátaim és mi több az ott jelen levő báró papa is (vagy tán mégsem egészen.)

Említenem sem kell, hogy e nem álmódott sikerre majdnem kibújtam a bőrömből, hát még midőn saját füleimmel hallom a valóban bájos bárónesz csókolni való piczi eperajkairól, hogy: reméli délután sétatöcsizásán is lesz szerencséje!

Es abból következtettem, hogy valami derekasan viselhettük mindhárman magunkat, mert a különben hideg, kimért báró tata is egykét pereczre nagyuri göggyéről el feledkezve velünk csevegett és nevetgált, s minek leginkább megörvendettünk: leánya kijelentésére a sétatöcsizást illetőleg nyájasan bolintott.

Említenem sem kell, hogy mennyire vártam azt a délutáni órát. Büszkén vallhatom be, hogy ez is nagy szerűen sikerült.

Eleinte házi barátom és köztem fölmerült még honn az a kérdés: hogy fog e a szép bárónesz mellé valaki a kocsiba ülni, s ha igen, ki? S valószínűnek tartottuk, hogy ha mégis ültet valakit, az nem lesz más mint cousin barátunk.

S mily határtalan és leirhatlan volt örömem, midőn a bárónesz minden legkisebb feunakadás, vagy gondolkodás nélkül oldalánál — nekem jelöli ki a helyet. Nó, ekkor úgy éreztem magam, mint a hatalmas római császár pártatlan triumphusán, vagy még jobban.

A bárónesz csakhamar beléunt a folytonos köszöngé-

— **Hoff János maláta kivonata.** Kitérő gyógyhatása miatt az európai fejedelmek által már 64-szer kitüntetett gyógytápláló szer most egy kitüntetéssel gazdagabb lett, minthogy Anhalt Bernberg hercegasszony a feltalálónak nemrég az udvari szállító címet adományozta. Az erre vonatkozó kézirát így hangzik: „Fenséges Anhalt Bernberg hercz. özv. asszony kegyeskedett Önt kitérő gyártmányainak elismerése mellett udvara szállítójának kinevezni.” A Hoff-féle gyártmányok 1847 év óta az európai udvaroknál folyton nagyobb kiterjedésnek örvendenek — biztos jele a szer kitérőségének.

— **Felhívjuk olvasóink** figyelmét a lapunk mai számában Heckscher József hamburgi cégtől közölt szerenese hirdetésre. Ez a cég a nyeremények kifizetésénél tanúsított pontossága és titoktartása által híressé vált és azért mi is ajánlhatjuk.

CSARNOK.

Őszi gondolatok.

Hervad már ligetünk, diszei hullanak . . . Egyik nagy költőnknek eme szavait most a természet jelenlegi életfolyamára találóan alkalmazhatjuk.

A mélabus merengés e szavai, melyek — jól tudjuk irodalmi költészetünk egyik legszebb költeményének első sorát képezi. Oly jól esik az érzés, mi abban lefestve van, hogy önkéntelenül áthatja az egész valót. E közös érzéstől vezéreltetve, engedjék meg kedves olvasók, hogy mélabus tollammal e lapocskában soraimmal megjelenbessek, ha csak azt tudom is, hogy megtűrésre aprehenzio nélkül számíthatok, — ugyan nem keresett — de mégis szép jutalomban részesülend tőlem, melyhez hasonlóságot barátain körében talán rokonszínűt is találhatunk. Hadd merenghessünk egy kissé az őszi nap halvány sugarainál! Tekintsünk vissza a nyárra s bucsupillantásunkkal keressük meg a berket, ligetet, mely annyi üde szórakozást nyújtott.

Egy ifjú párt láttam a napokban; érzésben és gondolatban egyek látszottak lenni. Ez ifjú pár a nyári vidám enyélgek után viszhangzott keresett az őszi tájkép megszélesítésében. Megjelentek mindenütt, hová csak egy-egy jókedvű kirándulásnak kedves emlékei vonzották: erdő, berek, ligetben, mezőn és réten s végre a szőke Maros tükre csolnakáztak bába. Én is melléjük szegődtem, s mint Józsi bácsi, — a társaság vezére lettem.

Az „Ujvilágban” voltunk. Oh minő pandilis elnevezése a természetnek! Ujvilág tele romokkal! . . . — Látásra a keblet valami nehéz sóhaj nyomja s úgy jő, hogy könyezzen a virágok halálán! Igen, Ujvilág volt, mikor gondos kezek ügyeltek fel rája; de temető lett, temetője a természet szépségének már a tavasz közepén — midőn máshol fű, fa, levél zöldel, — mert hiányzik az ápoló kéz s a gondatlanság halált lehel rája! Ott áll a régi ház, ott az izléssel épített táncsterem kopotlan az idő mostohaságát mutatva. És milyen jól illik e romokhoz egy pár remete, kik testben megtörve, csak lélekben élnek a természet ura dicsőítésére.

Ugy képzelem, mint az eszkéti közép korban midőn odubán, sziklák közt, barlangokban avagy áthatlan sűrű erdő rejtékében éltek a remeték, kik magukat a világtól száműzve, magányosan töltötték el hasznosabb dolgok művelésére adott életüket. S mily fájó érzés az, mi áthatja a keblet, ha az „Ujvilágban” — inkább a világi romokban — jár! Megáldva dűs, és szép változatos színű növényzettel, de azt a korai dűdva gyorsan előli. Tarlottak a bokrok már akkor, midőn más helyett viruló színben pompás a természet. A tavakat körül álló jegenyék bús sohajukat küldik le a vízbe könyező szomorú fűzre. „Nines rózsás labirinth s balzsamos illatok közt nem lengedez a zephyr!” Még a szél is panaszos hangon szól s a madarak hangja elvétve, néha ballátszik csupán. Itt minden igen előre áll — a mulandósághoz. Keressünk más pontot szemlélő dűstünkre! A „Bitőfadomb” tetején állunk, letarlott mezők felett. Oh minő szép innen az őszi tájkép! A szőke Maros gyönyörű völgye most is szép panorámát mutat. Minden falu közelében enyhet adó berkek és ligetek, melyek oly regényessé teszik e vidéket. Hősök vértől áztatva, mily gazdagon terem a föld s mégis a nép egyrésze, mely erre valóban érdemetlen — embergyűlölő és szitkozódó hangon hirdeti az elégedetlenség félreértett áskálódásait! Hullnak a levelek s sirba temetik a föld ábrázatját; itt-ott egy madárhang, amott gyorsan elhaló zörejt; a távoli réteken meg a pásztor furulya oly mélabusan szól — bucsuztatja ez a hervadó természetnek. Az idő estefelé jár. Csolnakba állunk s a szőke Maros csendesen hoz vissza. „Maros vize folyik csendesen” önként e dal jő ajkainkra. S aza fiatal pár oly édes merengve dalol, mintha csak megfestesülve látná azt a gyöngéd vonalmat, melyet a természet mostani hatása még gyöngédebbé tesz! Együtt merengünk s így a Maros ölen ringatva őszi tájnak hervadása mellett elfeledjük — hogy minden mulandó. —

Forró,

Nyiltér*)

Foulard-selyemet 60 krtól 3 ftr 35 krig méterkint — japáni, chinai stb. a legújabb mintázattal és színekben, u. m. fekete, fehér és színes **Henneberg-selyemet 35 krtól 14 ftr 65 krig** méterkint sima, csikos, koczkázott, mintázottakat, damasztot stb. (mintegy 240 különböző minőségben és 2000 szín és mintázattal stb. postabér és vámmentesen a házhoz szállítva és mintákat küld postafordultával **Henneberg G.** (cs. k. udvari szállító) **selyemgyára Zürichben.** Svájcba címzett levelekre 10 kros és levelező lapokra 5 kros bélyeg ragasztandó. Magyar nyelven írt megrendelések pontosan elintéztetnek.

*) E rovatban megjelenő közleményekért felelőséget nem vállal el a szerk.

Hirdetések.

Sz. 6423—1895.

bánya.

Hirdetmény.

A gyulafehérvári e. f. kir. törvényszék, mint bányabírószék közlése teszi, hogy Kelemen Kajetan végrehajtást vezetőnek Blau Lázár végrehajtást szenvedő elleni ügyben 759 ftr 59 kr. és jár. iránt az árverést elrendelte. Az árverési feltételek következők:

I.

Árverés tárgyát képezi: Blau Lázárnak a bk. IX. kötete 226—228, 328 és 329 lapjain bejegyzett Căstor Pollux, Venus, Ceres, Mara Sándor, Róza, Br. Kemény, Lónyay, Hunyadi László, Fortuna, Br. Rud. nyánszky, grf. Andrási, Gorove István, Ferencz József, Kern Szilvi, Ferencz, Petőfi, Vörösmarthy, Br. Eötvös, Szécsenyi József főherceg, Atila, Jenő, Südenbort és Emilia védnevi b telkekből 62/100 rész jutaléka.

II.

Az árverés 1895. év október hó 28-ik első — és 1895 november hó 28-iki második árverési határidővel d. e. 10 órája tüzetik ki a Vulkán községben a község házához s az első határnapon az írt ingatlanok csak a becsáron vagy azon felül, a második határnapon azon alul is a legtöbbet ígérőnek fognak eladatni.

III.

Kikiáltási ár a bíróság megállapított 34949 ftr 40 kr becsár

IV.

Az árverezni kívánók kötelesek a becsár 10% át vagyis 3494 ftr 94 kr készpénzben vagy ovadékképes értékpapirokban bántapénzzal a kiküldött árverező biztos kezéhez letenni, vagy annak bírói letétbe történt előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű letéti elismervényt átszolgáltatni, mert különben árverésre becsáttatni nem fognak.

A bántapénz a vételár utolsó részletébe fog beszámíttatni.

V.

A vételár 3 egyenlő részletben fizetendő le a gyulafehérvári kir. adóhivatalhoz és pedig az első részlet 15 nap alatt, a második részlet 3 hó és a harmadik részlet 6 hó alatt az árverés határnapjától számítva a vételár részletei után eső 6% os kamatot köteles fizetni.

VI.

Az előverezett ingatlanok birtokába vevő az árverés jogi erőre jutása idején lép be, — ettől kezdve ötlet illetik annak hasznai de viselni is köteles annak terheit a vásári illetékek egyútt, a tulajdonjog azonban javára csak a vételár teljes befizetése esetén fog bekebelezetni.

VII.

Ha a vevő az árverési feltételeknek eleget nem tenne bármelyik hitelező nagy végrehajtást szenvedett kérelmére az általa megvásárolt ingatlan bányából részesedés egyetlen határidő kitűzése mellett a becsáron alól is újabb árverés után a legtöbbet ígérőnek a vevő veszélyére és költségére elfog adatni felelős lévén az általa ígért árért és minden karért, a többletre pedig igényt nem tarthat.

VIII.

Az árverési hirdetmény a Budapesti Közlönyben és a Gyulafehérvárt megjelenő Gyulafehérvári Hírlap című lapban közzé teendő.

IX.

Az árverési feltételek ezen bíróság irattárában a hivatalos órák alatt megtekinthetők — a jelzálogi terhekre pedig ezen bíróság telekkvi hatóságánál szerezhető felvilágosítás.

X.

A mennyiben jelzálogos hitelezők beleegyeznek ezeknek követelése a vételárba betudható, azokat vevő vétel ár erejéig a bíróság utalványozására átválalni köteles.

Az árverés Vulkán község előjárása iratájában fog megtartatni.

Felhívtnak mindazok, kik habár külön értesítést nem is vettek, magukat a nyilván könyvei bejegyzés által az eladandó ingatlanokra jelzálogi jogot nyerteknek vélik, hogy azt az eladásig annál bizonyosabban bejelentsek, mivel ellenesetben csak maguknak tulajdoníthatják, a vételár felosztása az ő híreik nélkül fog megtörténni s ha e miatt a mennyire a vétel ki-merttetnek ki fognak záratni.

Végül felhívtnak mindazon jelzálogos hitelezők, kik nem ezen bíróság székhelyén vagy ennek közelében laknak; hogy jogaiknak, a vételár felosztása alkalmával megosztása végett ezen bíróság székhelyén megbízottat rendeljenek s az eladás előtt azoknak nevét és lakását bejelentsek, mivel ellen esetben azoknak részére, kik ezen bejelentést elmulasztják az ő veszélyekre és költségükre hivatalból fog képviselő nevezetűnek, kinek kezéhez a további kézbesítések eszközöltetni fognak. A gyulafehérvári kir. törvényszék bányabírószékének július 29 iki ülése.

Veress Jenő,
h. elnök

Lövy Albert
jegyző.

Hoff-féle koncentrált malátakivonattüdőbajokban szenvedők részére. Hoff-féle maláta-chocolád vér-szegényeknek.

Kóros köhögés, álm és étvágytalanság

a HOFF JÁNOS-féle

**Maláta-kivonatos
egészségi-sör**
által gyógyíttatnak.

Arról tanuskodnak a felgyógyultak maguk, a kik

Hoff János urnak

cs. és kir. tanácsos, a koronás arany érdemkereszt, porosz és német magas érdemjelek tulajdonosának, Bécs, gyár: Graben, Braunerstr. 8. így írnak:

Fogadja őszinte köszönetemet az utóbb küldött 28 üveg kitérő sörének üdvös hatásáért, mely leányom egészségére, jó étvágyára és alvására kitérő befolyással volt. Midőn köszönetemet leányom nevében is ismételem maradok háladatos

Merzlyak Louise

szül. Bárá Caballini Ehrenberg,
cs. és k. udv. tan. özv.

N o v i, Fiume mellett.

B r é m a. Ezennel elismerem, hogy Malátakivonatos-sőre 10 éves fiam egészségére kitérő hatással volt, miután a kórköhögést nála teljesen kigyógyította.

Bárá Dunkelmann, őrnagy

**Az első és egyedül valódi
Hoff János-féle mell-maláta
czukorka.**

Egyetlen és felülmúlhatlan köhögés, meg-hülés, rekedtség és a lehelet nehézségei ellen.

**Hoff János cs. és k. udv. szállító
Bécs, Graben, Bräunerstr. 8.**

Utasítások ingyen és bérmentve.

Kapható: Frölich Gy. gyógyszer. Gyulafehérvárt.

1—5.

Czím balom-kedvelők figyelmebe.

Alólt tisztelettel értesítem a n. érd. czím balom kedvelő ifjúságot, hogy ismét e városba jövén, czím balom órákat óhajtók adni, úgy helyben mint a vidéken. A tanítást rendszeresen hangjegy-olvasással kötöm össze, a mit szintén tanítói fogok.

Értekezhetni d. u. 6 óráig kezdve a „Hungária” kávéházban

Tisztelettel

Flóra Károly.

Sz. 1634 - 1895. tkvi.

96. 1—1.

a kiküldött kezébe letenni, avagy a bíróságnál történt előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Vizaknán 1895. évi szept. hó 14-én.
A kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóságánál.
Gajzágó kir. járásbíró.

Arverési hirdetményi kivonat.

A vizaknai kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóság közli, hogy Gyulafehérvári Bányai Károly végrehajtónak Demeter Johann Gergelyfája lakos végrehajtást szenvedő elleei 139 frt 20 kr. tökekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a vizaknai kir. járásbíró területén levő Gergelyfája község határára fekvő 75 sz. tjkvben A + 1—20 rend 125/1 126. 1193/3 1194/3 1432. 1525/1 1709/3 1767/2 2044/2 2167/2 2203/2 2324/1 3047/3 3048/3 3187/1 3188/1 3379/4 3492/1 3657/1 3774. 4031/2 4031/2 4033/2 4233. 4498. 5049. 5050 és 5126 helyrajzi sz. a. felvett ingatlanokból Demeter Johann fele részére az árverést 313 frt-ban ezennel megállapított kikiáltási áron elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az **1895. évi november hó 25-ik napján** délelőtti 10 órakor Gergelyfája község házánál megfartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladotni fognak.

Arverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok 10%-át készpénzben, vagy az 1881. évi LX. t. cz. 42. §-ban jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyministeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban

Világhírű!!

Baur Rudolf

Széküldési üzlete:
Innsbruckban (Tirol)

Rudolf ut 4. sz. a.

Ajánlja

Valódi Tiroli Loden

szövetét urak és hölgyek figyelmébe. Have lo k j a i, esőköpenyei stb. teljesen vízmentesek és mint legszebb és legolcsóbb kiállításuk ismeretes.
Arjegyzék és minták kívánatra ingyen és bérmentve.

Világhírű!

30-42

HIRDETME NY !

Köztudomásra adjuk, hogy az államilag engedélyezett

Magyar osztálysorsjáték

első huzása 1895. évi október 16-ikától 19-ikéig fog Budapesten királyi közjegyző jelenlétében és a magyar kir. kormány ellenőrzése mellett nyilvánosan megtartatni.

Ezen első huzáson az egész sorsjáték 31,499 nyereménye közül, melyeknek összege

5 millió 600,000 korona

10.000 nyeremény fog kihuzatni

egy millió 268,000 korona

összegben. A második osztály huzása december 6-ikától 14-ikéig fog megtartatni.

Az első huzásra szóló osztálysorsjegyek, valamint mindkét huzásra érvényes teljes sorsjegyek még mindig kaphatók a külön táblákkal vagy plakátokkal megjelölt helyeken az eredeti árak mellett.

Oly sorsjegyekért, melyeket az első huzás után vásárolnak, az első osztály díját szintén meg kell fizetni.

Budapest, 1895. szeptember hó.
Andrássy-ut 5.

Magyar osztálysorsjáték-igazgatóság.

Főnyeremény
esetleg
500,000 márka

Szerencse-
hirdetés.

A nyeremé-
nyekről a kincs-
tár kezekedik.

Hamburg állam részéről biztosított nagy pénzsorsoláson, melynél az összes nyeremények a

10 millió 981,720 márkát

határozottan meg kell haladják, részt venni ezen nel megbiatlik.

Ez előnyös pénz-sorsjáték tervszerűen csak 112,000 sorsjegyet tartalmaz s következő nyereményeket foglal magában.

A legnagyobb nyeremény esetleg **500,000** márka

Jutalom 300,000 márka

1 nyerem. á 200,000 már.

1 nyerem. á 100,000 már.

2 nyerem. á 75,000 már.

1 nyerem. á 70,000 már.

1 nyerem. á 65,000 már.

1 nyerem. á 60,000 már.

1 nyerem. á 55,000 már.

2 nyerem. á 50,000 már.

1 nyerem. á 40,000 már.

3 nyerem. á 20,000 már.

21 nyerem. á 10,000 már.

46 nyerem. á 5000 már.

106 nyerem. á 3000 már.

226 nyerem. á 2000 már.

822 nyerem. á 1000 már.

1325 nyerem. á 400 már.

20 nyerem. á 300 már.

132 nyer. á 200, 150 már.

38050 nyerem. á 155 már.

7990 ny. á 134, 100, 98 m.

7448 ny. á 69, 42, 20 már.

összesen 56,200 nyerem.

melyek néhány hónap alatt 7 csoportban biztosan meghatározottnak.

Az 1-ső osztályu főnyeremény 50,000 márkát tesz, a 2-ik osztályban már 55,000 márkát, a 3-ikban 60,000 márkát, a 4-ikben 65,000 márkát, az 5-ikben 70,000 márkát, a 6-ikban 75,000 márkát, a 7-ikben 200,000 márkát tesz s a jutalommal 300,000 márkáról esetleg 500,000 márkára emelkedik.

Az első hivatalosan megállapított **huzásra**

az eredeti egész sorsjegy csak 3 frt 50 krba

az eredeti fél sorsjegy csak 1 frt 75 krba

az eredeti negyed sorsjegy csak — frt 90 krba kerül.

Minden érdekelt a lefolyt huzás után felszólítás nélkül rögtön megkapja a **hivatalos sorsolási jegyzéket**.

Allami czimerrel ellátott **sorsolási tervet**, melyből e hét csoportra vonatkozó betétek és nyeremény kiosztások észlelhetők, előre **ingyen** küldök.

A nyeremény pénzek kifizetése és megküldése általam gyorsan és a legnagyobb titoktartás mellett közvetlenül eszközöltetik.

Megrendelések postautalványon vagy ajánlott levélben kéretnek.

A nagyon közeli huzás miatt kéretik rendelményeikkel azonnal, vagy

folyó évi Október 31-ig

bizalomteljesen fordulni

Joseph Heckscher

bank- és váltóházához Hamburgban.

1-9.

Minden harmadik
sorsjegy nyer.

Első huzás már 1895. október 16—19-ig.

Az államilag engedélyezett

Minden harmadik
sorsjegy nyer

magyar osztálysorsjáték

31,499 pénznyeremény

5 millió 600,000 korona összértékben.

Legnagyobb nyeremény
a legkedvezőbb esetben

egy millió korona.

I. osztályu nyeremények.

Huzás 1895. október 16—19-ig.

	korona	korona
1 nyeremény á	80000 =	80000
1 " "	60000 =	60000
1 " "	40000 =	40000
1 " "	30000 =	30000
1 " "	20000 =	20000
1 " "	15000 =	15000
1 " "	10000 =	10000
2 " "	8000 =	16000
8 " "	4000 =	32000
10 " "	2000 =	20000
13 " "	1000 =	13000
100 " "	400 =	40000
860 " "	200 =	172000
9000 " "	80 =	720000
10000 nyeremény	összesen	1268000

Eredeti sorsjegyek az I. osztály részére : Egy egész

40

egy fél=5/10

egy tízed

egy huszad

20

4

2 korona.

Ajánl és utánvétellel széküld

HEINTZE KAROLY, fő-elárusító, Budapest, Szervita-tér 3. sz

Minden harmadik
sorsjegy nyer.

Vidéki megrendelők kéretnek postadíjért 10 fillért, ajánlott levelekért 30 fillért és a sorsolási tudósításért 20 fillért küldeni.

Sürgöny-czim : **LOTTOHEINTZE**, Budapest.

Minden harmadik
sorsjegy nyer.

Hölgyeim!

tegyenek egy kísérletet

a **Bergmann féle**

liliumtej-szappannal

Bergmann és társától, Dresden-Te-

schén a. E.

(Védjegy : Két bányász férfi.)

Ez a legjobb szappan nyári szeplő ellen, valamint kitűnő szer finom fehér, rózsás arcszín fejlesztésére.

Kapható : **Frölich Gy.** gyógyszer-tárában drbja 40 kr. 25—30

Sz. 263—1895.

95. 1—1

Arverési hirdetményi kivonat.

A gyulafehérvári kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság közli, hogy Urszu Maria végrehajtónak Urszu Maria Bossán Vasziáné és társai végrehajtást szenvedő elleni 886. frt. 51 kr. tökekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében az ő. girbói 441 sz. tjkvben A + 1. 2. rsz. és a 91 sz. tjkvben A + 2. 5. 7—8 11—13 17—19 21—25 rsz. fekvősekre összesen 1749 frt becsárban az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok 1895. évi **október hó 26-ik** napjának délelőtti 9 órakor U. girbó község-házánál megfartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is el fognak adatni.

Arverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok 10%-át készpénzben, vagy az 1881. évi LX. t. cz. 42. §-ban jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyministeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezébe letenni, avagy annak az 1881. évi LX. t. cz. 170. §. értelmében a bíróságnál történt előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóságtól.
Gyulafehérvárt, 1895. szept. hó 6. án.

A kivonat bitelességét igazolja :

Muntyán Miklós kiadó.